

కవిజగ్గా

సుంకర

ఈ ఫోటోకు 'నీ నేను' అన్న కాప్షన్ తో
గతంలో పిత్తకటన ఇచ్చాం. ఇదిగో
ఆ సస్పెన్స్ కు సమాధానమే ఈ కథ

SPECIAL STORY

కివిచూడ

క్రీడాసకేత్ర

21 శనివారం నవంబరు

ఎందుకు ఈ వెధవలిలా తినేసేలా
చూస్తారు. శరీరమంతా గొంగళి పురు
గు లుపాకినట్లు బాధపడతామని
తెలీదా? జీవితంలో ఏ ఆడపిల్ల చిరు
నవ్వునూ దోచుకోగలరా వీళ్ళు?

OF THE WEEK!

అతని హృదయం పగిలిందట. నేనే కారణమట నేను అతడిని ఆకర్షించిన విషయం ఎంతసున్నితంగా చెప్పాడు?

యాంత్రిక జీవనానికి అలవాటుపడ్డ నాకు కొద్దిగా సంతోషాన్ని పంచగలిగింది ఈ ఉత్తరం దాచుకున్నాను.

ఈ మగాళ్ళముందు తల ఎత్తుకుని తిరగలేక పోతున్నాం ఎందుకు? ఆడ పుట్టుక వుట్టిన పాపానికా? లేక స్త్రీ కాలవద్ద దొర్లాడి పెరిగిన వీళ్ళు స్త్రీకి ఇచ్చే గౌరవాన్ని చూడలేకా?

ఏమిటి ఈ కుర్రాళ్ళు ఇలా పాడయిపోతున్నారు. అమ్మాయిల వెంట పడి తిరిగి విలువైన సమయాన్ని వృధా చేసుకోవటం, లేనిపోని గొప్పలు చెప్పకోవటం, చేసిన పోకీరీ పనులన్నిటినీ నమర్చిం చుకోవటం, బురదలోంచి వచ్చిన పంది బురదనే పన్నీరుగా మీద చల్లుకోవటంలాగా...

గంభీరంగా మా ఉనికిని గమనించకుండా మితంగా మాట్లాడే అబ్బాయిలనే అమ్మాయిలు ఇష్ట పడతారని ఎప్పుడు నేర్చుకుంటారు ఈ అబ్బాయిలు... నా సోదరులు.

26 సోమవారం నవంబరు

ఎందుకు ఎప్పుడూ ప్రపంచ భారాన్ని మోస్తున్నట్లు అలా నిర్లిప్తంగా ఉంటావు చలాకీగా ఉండాల్సిన ఈ వయసులో" కొలీగ్ మాధవి అడిగింది. ఇలా అడగటం ఎన్నో సార్?

పదమూడు సంవత్సరాలుగా అలవాటు అయిన నిర్లిప్తత అని చెప్పనా?

అమ్మా! నేను ఒంటరిగా ఈ నరవానరాల మధ్య అనుభవించిన బాధలన్నీ చెప్పనా? ఏ దిగులు లేకుండా స్వచ్ఛంగా నిద్రించిన గుర్తులేదని చెప్పనా?

ఏమని చెప్పను? ఓ వెర్రి నవ్వు నవ్వటం తప్ప!

28 బుధవారం నవంబరు

ఇరవై మూడేళ్ళ నా అందాన్ని నాకు గుర్తు తెచ్చిన రోజు. మొదటగా కొంచెం కోపం వచ్చినా నన్ను ఆనందింప చేసిన విషయం.

ఎవరో అబ్బాయి లెటరు రాశాడు.

ఖరీదైన తెల్లటి కాగితం. మధ్యగా స్కెచ్ పెన్సుతో చిత్రీకరించిన ఆకర్షణీయమైన బొమ్మ. ఓ అపురూపసుందరిముందు మోకరిల్లి నమస్కరిస్తూ ఓ సామాన్యడు కూర్చుని ఉన్నాడు. ఆమె కుడిచేయి అతడిని దీవిస్తున్నట్లుగా అతని తల మీద ఉంది. మళ్ళీ మళ్ళీ చూడాలని పించే ముగ్ధ మనోహరంగా ఉంది..

ఏ సంబోధనా లేకుండా కిందుగా ఒకే ఒక వాక్యం ఇంగ్లీషులో ఉంది. **I WAS BLESSED IN THE HEAVEN TO FIND AN ANGEL LIKE YOU**

—A BOY LIKE I

నాలాంటి అందగత్తెని చూడటానికి అతను స్వర్గంలో దీవింప బడ్డాడట.

ఒక్కవాక్యమయినా అందమైన పాగడ్డ.

నీ జడ త్రాచుపాము, పెదాలు దొండ పండ్లు, ముఖం చంద్ర బింబం, కళ్ళు ఆయస్కాంతాలు లాంటి ఉపమానాలు ఎన్ని ఈ వాక్యం ఇచ్చినంత అనుభూతిని ఇవ్వగలవు. ఉత్తరం దాచుకున్నాను. నా అందానికి వచ్చిన మొదటి సర్టిఫికేటు కదా!

చించే అవసరం రాదు. అర్థం చేసుకోలేని భర్త వస్తే తప్ప.

దాచుకునే ముందు మరోసారి చదివాను ఆ ఏకైక వాక్యాన్ని.

1 శనివారం డిశంబరు

నాన్న గుర్తొచ్చాడు.

నాన్న చాతీమీద కూర్చుని తలకి అటూ ఇటూ కాళ్ళు వేసి గుబురుగా ఉన్న ఆయన మీసాల్లో ఆడుకోవటం చూచాయగా గుర్తొస్తుంది.

నేనంటే ఎంత ఇష్టం నాన్నకి. ఏకైక కూతుర్ని అని కాబోలు.

మిలిటరీ నుంచి వస్తూ వస్తూ ప్రతిసారి నాకు బొమ్మలు, కొత్తకొత్త గౌనులూ తెచ్చేవాడు. నాన్న రావడంతోనే అమ్మ ఎంత హడావిడి పడేది?

ఇద్దరూ కల్చి నన్ను ఆడిస్తూ ఉంటే నేనెంత సంతోషపడేదాన్ని. అలాంటి సంతోషం నా చరమ స్థితిలోనయినా పొందగలనా నేను.

నాన్న తన ముఖాన్ని నా పాట్లకి ఆనించి కదిల్చినప్పుడు మీసాలువత్తుకుని ఎంత చక్కలిగింత పుట్టేది. నేనెంతగా నవ్వేదాన్ని.

1 బుధవారం డిశంబరు

నాకు రెండోసర్టిఫికేట్టు. అదీ యూననివర్సిటీ (అబ్బాయి)నుంచి.

అదే కాగితం. అదే పద్ధతి.

పగిలిన హృదయపు బొమ్మ గీచి ఉంది. మధ్యగా ఓ పుష్పం గుచ్చి ఉన్న బాణం ఉంది. చూసిన వెంటనే ఆ బాణం గ్రుచ్చుకొని ఆ హృదయం పగిలిందా? అనిపించేలా ఉంది. కుర్రాడెవరో గాని మంచి ఆర్జుంది. చక్కగా గీశాడు!

క్రింద ఒకే వాక్యం **MY HEART BROKE AND YOU CAUSED IT** —A BOY LIKE I

అతని హృదయం పగిలిందట. నేనే కారణమట.

నేను అతడిని ఆకర్షించిన విషయం ఎంత సున్నితంగా చెప్పాడు?

యాంత్రిక జీవనానికి అలవాటు పడ్డ నాకు కొద్దిగా సంతోషాన్ని పంచగలిగింది ఈ ఉత్తరం. దాచుకున్నాను.

ఎవరయి ఉంటారు? నాకు తెల్సిన వారు ఎవరూ లేరే?

ఆఫీసులో ఉన్న ఒక్క బ్రహ్మచారికి వ్రాతే

అతనిమించిన ఘనుడు

తను ఒక్క కన్నుతోనే సినిమా చూస్తాడు గనుక రెండు కళ్లతో సినిమా చూసే వాళ్ళకన్నాతన దగ్గర తక్కువ డబ్బులు తీసుకోవాలని వాదించాడు ఓ ఒంటికన్ను ప్రేక్షకుడు ఓ సినిమా హాలు బుకింగ్ క్లర్కుతో. రెండవ కన్ను కూడా లేని పక్షంలో సినిమా ప్రేగా చూపించగల నన్నాడు బుకింగ్ క్లర్కు ఆ ఒంటికన్ను ప్రేక్షకునితో.

కరకవల బలరాంప్రసాద్, శ్రీకాకుళం.

కుదర్లు. ఇక బొమ్మలు గీయటం కూడానా? అదీ ఇంత చక్కగా?

కుర్రాడెవరోగాని ఒకసారి చూడాలనిపిస్తోంది.

7 శుక్రవారం డిశంబరు

అమ్మకి సాయంత్రం ఫిట్నెస్ వచ్చాయి. అలా నిశ్చలంగా, నిస్త్రాణంగా వున్న అమ్మని చూడాలంటే నాకు భయం.

రైలు ప్రమాదంలో చనిపోయిన నాన్నశవాన్ని ముందుగా తెలియపరచకుండా హఠాత్తుగా తీసుకొచ్చారు. ఆ ఘోరమైన నిజాన్ని అంత తక్కువసమయంలో జీర్ణించుకోలేక అమ్మ అలానే కిందికి కూలి పోవటం నాకింకా గుర్తే.

అప్పుడే అనుకుంటాను ఈ ఫిట్టు ప్రారంభం. పది సంవత్సరాలపాటు రాత్రింబవళ్ళు మిషిను కుడ్డా, శరీరకష్టం చేస్తూ, నన్ను అపురూపంగా పెంచి చదువు చెప్పించిన అమ్మ ఆరోగ్యం ఎంతగా దిగజారింది?

అప్పుడూ ఇలానే ఫిట్టువచ్చి అమ్మ మాట్లాడకపోతే ఏమయిందో తెలిక ఒంటరిగా భయమేసి 'అమ్మా... మాట్లాడమ్మా... అమ్మా నేను బాగా చదువుకుంటానమ్మా... మాట్లాడమ్మా! ఎప్పుడూ నువ్వు చెప్పిన మాట వింటానమ్మా.. మాట్లాడమ్మా' అంటూ అమ్మ గడ్డం పట్టుకుని ఊపుతూ నేనెంతగా ఏడ్చేదాన్ని.

నేను అమ్మకి చేయూత నివ్వగలిగాక మూడోసారి ఇలా జరగటం. కాని ఈ రోజు అరగంటకి వైగా నిశ్చలంగా భీతిగొల్పే విధంగా....

భగవంతుడా! మేం మరుసటి రోజు నాలుగు వేళ్ళు నోట్లోకి వెళ్ళులానికి ముందు రోజే దిగులు పడే రోజుల్లో నిన్ను నమ్మలేదు. నిన్ను తిట్టాను కూడా. నాకీ ఉపాధి కలిగక ఆకలి సమస్యని

ప్రేమలేఖ రాయగలిగిన కుర్రాళ్ళు తమ ఉనికిని తెల్పుకోను భయపడతారెందుకో?

వివాహం చేసుకోమని వెంటపడతామని కాబోలు

జయించాక ఎగ్జాస్టిక్ గా వ్యవహరించాను. నీ ఉనికిలో అవసరం లేదనుకున్నాను.

నీ ఉనికి మీద నాకిప్పుడు అపారమయిన నమ్మకం ఉంది. నా తల్లి ఆరోగ్యాన్ని కాపాడు. ఈ ప్రపంచంలో నాకు స్నేహితురాలు, తల్లి, తండ్రి గురువు, దైవం సర్వం ఆమే!

8 శనివారం డిశంబరు

అమ్మని హాస్పిటల్ కి తీసుకు వెళ్ళాను రానని గొడవ చేసినప్పటికీ...

డాక్టరు నరాలు బాగా నీరసించి పోయాయి. గుండెపోటు వచ్చే ప్రమాదం ఉంది. ఉద్రేక పడనివ్వద్దు. మానసికంగా బాధ పడుతున్నట్లుంది. ఉల్లాసంగా ఉంచండి' అని చెప్పాడు.

హూ... ఇరవై మూడేళ్ళ కూతురికి పెళ్ళికాలేదని, ముఖ్యంగా అసలు కాదేమోనని కృంగిపోతున్న ఆమెని ఉల్లాసంగా ఉంచడమెలా?

నాకు ఉద్యోగం వచ్చిన ఈ మూడు సంవత్సరాలలో ఎన్ని సంబంధాలు వెదికింది..

నలభైఇస్తావా? ఏభై ఇస్తావా? అని అడిగేవాళ్ళూ, అమ్మాయి అందంగా ఉంది కనుక పదివేలు తగ్గించుకోమని రిజేటు ఇవ్వగలిగిన మహానుభావులే తప్ప భర్త ఎంత వెధవయినా జీవితాంతం కల్పి అతని సంతోషాన్ని, విషాదాన్ని పంచుకుంటూ అతని ప్రేమ కోసం తపించే అర్ధాంగిని ఎన్నుకోవటం చాతనయిన వారేనా?

12 బుధవారం డిశంబరు

ఆ కుర్రాడు మరో లెటరు రాశాడు. సరిగ్గా ప్రతి బుధవారం.

హృదయపు ఆకారంలో ఉన్న ప్రేదేశంపై ఒక అందమైన కోటబొమ్మ ఉంది. కోట ద్వారానికి లూ లెట్ బోర్డు ఉంది.

I BUILT CASTLE IN MY HEART AND THERE IS ONLY ROOM FOR YOU
—A BOY LIKE I

అతని హృదయంలో కోట నిర్మించాడట. అందులో నా ఒక్కదానికే స్థానం ఉందట. నామనసు కర్లోల పరచటానికి, ఎన్నో ఆశలు రేకెత్తించటానికి ఈ వాక్యం చాలు. నవ్వుకున్నాను భావాన్ని ఇంత సున్నితంగా రాసినందుకు.

ప్రేమలేఖ రాయగలిగిన కుర్రాళ్ళు తమ ఉనికిని తెల్పుకోను భయపడతారెందుకో? వివాహం చేసుకోమని వెంటపడతామని కాబోలు.

చాలా చాలా ఆలోచనలు వచ్చాయి రాత్రంతా

14 శుక్రవారం డిశంబరు

ప్రపంచంలోకల్లా విలువయినదీ ముఖ్యమయినదీ డబ్బేనట మాధవి అంది.

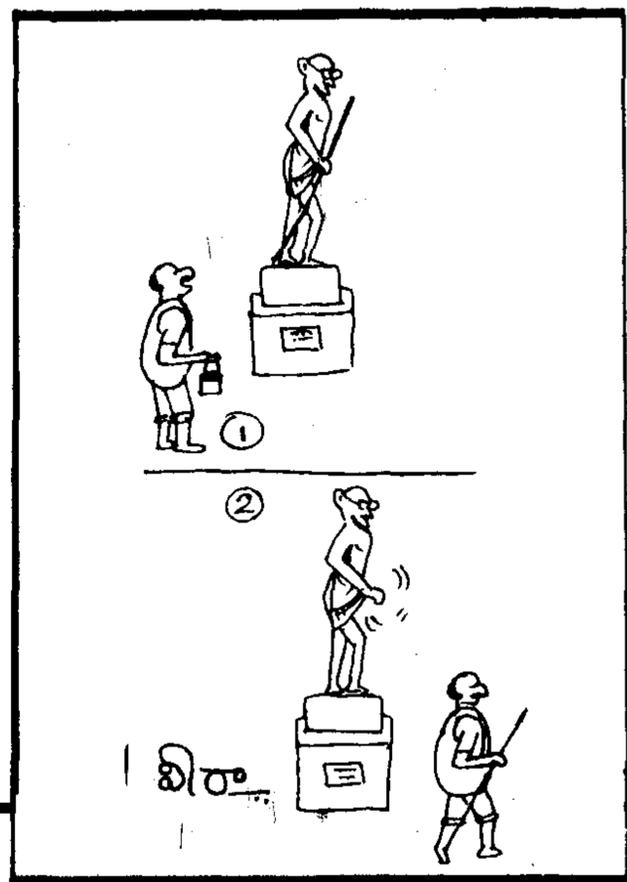
ఆవేశంలో చేసిన తప్పుకు శిక్షగా పుట్టిన బిడ్డని తల్లి వదలేదెందుకని? కేవలం జన్మనిచ్చిన కారణాన తన శరీరాన్ని అమ్మకునైనా బిడ్డని పోషిస్తుందే? పసుపుతాడు కట్టగానే అతడిని కొంగుచాటున దాచి కాపాడుకొంటుందే స్త్రీ?

ఈ ప్రపంచంలో విలువయినది డబ్బు కాదు సెంటిమెంటు!

16 ఆదివారం డిశంబరు

అతనెవరో అందమైన భార్య దొరికితే పదివేలకే చేసుకుంటాను అన్నాడట. తీరాఅతనికంటే నేను ఎక్కువ చదివానని తెల్పి వద్దు బాబోయ్ అని చేతులెత్తేశాడట! అమ్మ చెప్పింది.

పాపం మేల్ కాంప్లెక్సు అడ్డొచ్చింది కాబోలు. ఆ మధ్య మరో జీవి 'కట్నం వద్దు ఏవద్దు' అని ముహూర్తాలవరకూ వస్తే అమ్మ ఎగిరి గంతే

COMPANION SHIP IS A BEAUTIFUL THING THAT FILLS THE MOST IMPORTANT NEED OF THE HUMAN HEART.

—A BOY LIKE I

(సహచర్యం అనేది మానవ హృదయపు ముఖ్యమయిన అవసరాన్ని తీర్చే అందమైన విషయం)

కాదని నేనన్నానా?

అసలు అతని ఉద్దేశ్యం అర్థం కావటం లేదు.

అతని జీవితంలోకి నన్ను ఆహ్వానిస్తాడా?

మరి ఈ దాగుడు మూతలెందుకు.

ఓ అబ్బాయి! నీ పేరన్నా వ్రాయి.

28 శుక్రవారం డిశంబరు

రోజంతా కొట్టుకుంటూ, తిట్టుకుంటూ గడిపినా కుటుంబ సభ్యుల మధ్య ఎంత సున్నితమైన బలమైన బంధం ఉంటుంది! ఒకరిమీద మరొకరికి ఎంత ఆప్యాయతలు. అనుభవించేవారికి ఇవన్నీ అర్థం కాకపోవచ్చు. కోల్పోయినవారికి తెలుస్తుంది వాటి విలువ. నా పరిస్థితి మెరుగు. కడుపులోదాచుకునే అమ్మ ఉంది నాకు. చాలు.

30 ఆదివారం డిసెంబరు

అమ్మకి మళ్ళీ అనారోగ్యం. డాక్టరు దగ్గరికి రావంది.

“క్షణంక్షణం శాంతికిరణం కోసం వెదుకుతూ అలిసిపోయాను. ఇంకా ఎంత దూరమని ప్రయాణం చెయ్యను. త్వరగా మరణం వచ్చినా అదృష్టవంతు రాలినే” అంది. అమ్మ ఎంతబాధని అనుభవిస్తోంది. ఆడపిల్లని కనటమేగా ఆమె చేసిన తప్ప.

అమ్మని ఎలాగయినా కాపాడుకోవాలి.

అమ్మకి ఏమైనా అయితే! ఉహూ ఈ ఆలోచనే

భర్తని త్రికరణ శుద్ధిగా విశ్వశించాల్సిన భారతనారి వివాహానికి ముందునుంచే అనుమానించి జాగ్రత్త పడుతోందంటే ఇంతకన్నా అవమానం ఏం వుంటుంది ఈ మగాళ్లకి.

సింది. నేను ఎంత సంతోష పడ్డాను. మన మధ్య ఇంకా కొంత మంది హీరోలు ఉన్నారని ఎంతగా అభిప్రాయ పడ్డాను. నా ఉద్యోగం ప్రయివేటుదని ఏ క్షణాన్నయినా ఊడొచ్చని తెలుసుకుని మాయ మయ్యాడు.

ఈ దేశంలో ఎంతమంది అమ్మాయిలు వివాహ పవిత్ర బంధాన్ని అనుభవించాలని అబ్బాయి అని కొనుక్కొంటున్నారు? ఈ సమాజంలో రక్షణకోసం తప్ప.

అండ పామెనీ ఆర్ బీయింగ్ క్రష్డ్ అండర్ ది ఫీటాఫ్ దిస్ బార్బేరియన్ డౌరీ లైక్ మీ..

19 బుధవారం డిశంబరు

బుధవారం

ఓ సెలయేటి పక్కన నిర్మానుష్యంగా ఉన్న ప్రాంతంలో అందమైన పూలమొక్కల మధ్య ఓ చిన్న పర్లశాల.

I BUILT A HOUSE AND YOU CAN ONLY MAKE IT HOME

—A BOY LIKE I

అతన్ని సంతోష పరచగలిగే దాన్ని నేనొక్కతినే నట.

అయితే ఏంటిట. నన్ను వివాహం చేసుకుంటాడా?

నా బీదరికం, టెంపరరీ ఉద్యోగం తెలిస్తే పారిపోతాడా అబ్బాయి.

22 శనివారం డిశంబరు

నేనూ అందరిలా రక్తమాంసాలతో పుట్టానుగా. వివాహం చేసుకోవాలని నాకూ ఉంది. ఈ మాట నేను ఇంతకు మునుపు ఎన్నిసార్లు రాసుకున్నానో? ఎవరైనా కుర్రాడు వచ్చి 'సులోచనా నిన్ను

వివాహం చేసుకుంటాను" అని అంటే... రెండే రెండు పదాలు. అతన్ని హత్తుకుపోతానేమో. ప్రస్తుతం అలా అలా అనిపిస్తుంది.

ఒకవేళ అలా అయినా (అవదు... అందమైన కల అని తెల్పు) ఉద్యోగం మానను. రేపో మాపో మోజు తీరిపోయాక మరో అమ్మాయిని చేసుకొని 'పో' అని నన్ను తరిమితే నాగతేం కాను ఈ రోజు పేపర్లో చదివినట్లు. ఉహూ ఉద్యోగం వదులుకోను, భర్తని త్రికరణ శుద్ధిగా విశ్వశించాల్సిన భారతనారి వివాహానికి ముందునుంచే అనుమానించి జాగ్రత్త పడుతోందంటే ఇంతకన్నా అవమానం ఏం ఉంటుంది ఈ మగాళ్లకి.

25 మంగళవారం డిశంబరు

నిద్రపోయేముందు నాకు బుధవారపు ఉత్తరాలు వ్రాసే కుర్రాడు జ్ఞాపకం వచ్చాడు. ఆలోచనలన్నీ అతన్ని ఊహించటమే.

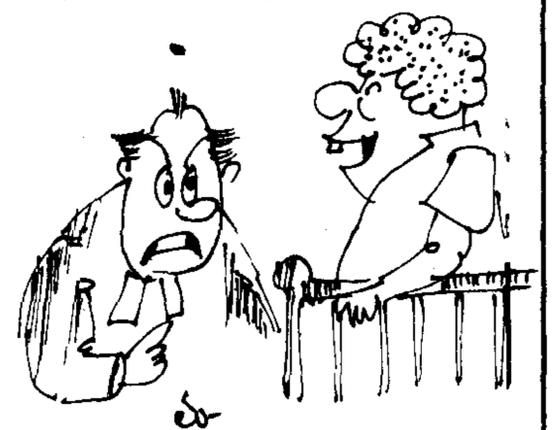
ఈ అమ్మాయిలంతా ఎందుకు ఈ ప్రేమ లేఖలకి భయపడ్డారు. ఇంతటి మధుర అనుభూతిని వద్దనుకుంటారు. బహుశా బాహ్య నటన కాబోలు లేక అబ్బాయిలు అసహ్యంగా రాస్తారేమో! ఎవరితను? ఎలా ఉంటాడు? ఏం చేస్తుంటాడు.

కొద్ది రోజుల్లో నా మనసంతా ఆక్రమించాడు. అవును ఇంతకీ రేపు బుధవారం కదా?

26 బుధవారం డిశంబరు

పెళ్లి దుస్తుల్లో ఉన్న అమ్మాయి, అబ్బాయి ఒకే దండలో దగ్గరగా ఒదిగి ప్రపంచంలోని మధురాను భూతిని తామిద్దరే అనుభవిస్తున్నట్లుగా నిలబడ్డారు.

వస్తాడు వస్తాడీయం

నువు శివేంద్ర అనే వ్యక్తిని రెండు చేతుల్తో గొంతు పిసికి చంపావా లేదా?"

"దాని పిగదరగ ఆడ్చి చంపడానికి నాలాటోడికి రెండుచేతులూ" ఉపయోగించాలేటండి! ఒక్క

చేత్తోనే పిసికా"

భయంకరం. ఈ వికృతపు లక్షణాలున్న సమాజం లో నే ఒంటరిగా జీవించలేను. భగవంతుడా అమ్మతోనే వచ్చేస్తాను నేను కూడా.

2 బుధవారం జనవరి

ఆ కుర్రాడు గ్రీటింగ్ పంపాడు. పేరువ్రాశాడు. కొమ్మమీద ఒకదాని ప్రక్కన మరొకటి ఒదిగి ఉన్న చక్కని పావురాల జంట త్రీడి గ్రీటింగు.

I WELCOME YOU SOON

—(A BOY LIKE I) ప్రభాకర్

ఎప్పుడు? ఎక్కడికి??

6 ఆదివారం జనవరి

ప్రభాకర్ ఉత్తరం నన్నెంత సంతోష పెడ తోంది.

నాలంటి బీద అమ్మాయిని చేసుకొనే ధైర్యం ఉన్న అబ్బాయిలూ ఉన్నారా!

ప్రభాకర్! నువ్వు కనబడేవరకూ ఈ ఉద్యే గాన్ని భరించగలనా?

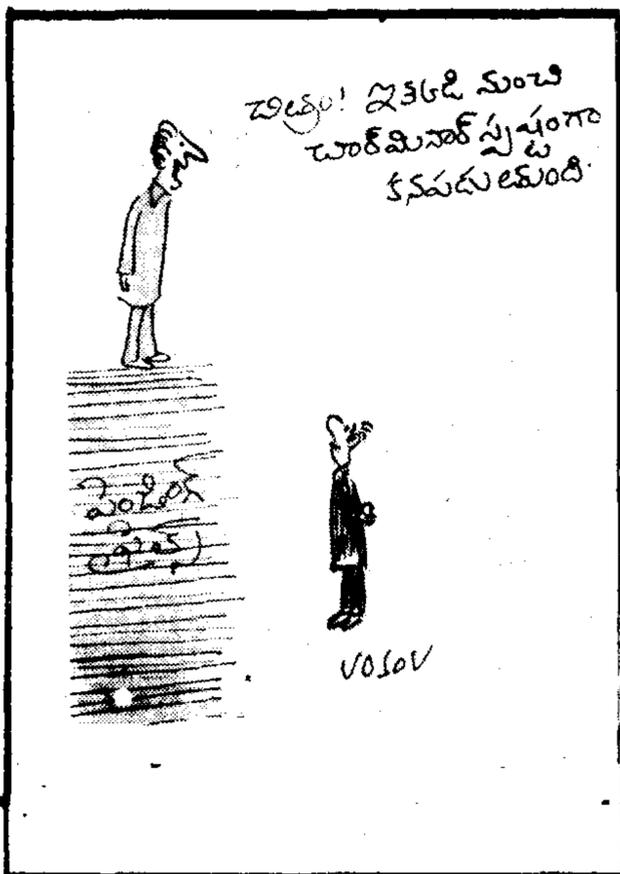
ఎంత సున్నితంగా కన్విన్స్ చేసుకున్నావు నన్ను. ఎలా ఉంటావు? ఆరోగ్యమయిన వ్యక్తిత్వ మేనా?

త్వరలో కనబడు. కొద్దిపాటి ధైర్యం చెయ్య తేవా?

9 బుధవారం జనవరి

ప్రభాకర్ ఉత్తరం రాయలేదు ఎందుకని! ఏ అనారోగ్యమయినా ఆపిందా! ఛ ఛ అలా అయి ఉండదు.

పోస్టు మిస్సయి ఉంటుంది. ఎదురు చూస్తాను.

ముఖ్యంగా మీ సింప్లిసిటీ గురించి, రెప్పవాలకుండా చూడాలనిపించే మీ అందం గురించి తెల్పు. నాకోసమే మీరు పుట్టారనుకుంటున్నాను. ఆదివారం సాయంత్రం గాంధీ పార్కుకు రండి.

22 మంగళవారం జనవరి

ఈ రెండు వారాలు ఎంత అశాంతి. ఎవరీ వెధవ. నిర్మలంగా ఉన్న మనసుని కల్లోల పరిచాడు. క్రమంగా శాడిస్టిక్ లక్షణాలు ఆవరించు కుంటున్న అబ్బాయిలలో ఏ అబ్బాయిని కాదు గదా? ఛీ-ఛీ

ఈ ఉత్తరాలు రాకున్నా బావుండేది. ఆహ్వానిస్తాడట! ఆహ్వానిస్తాడు! ఎక్కడికి నర కానికా?

23 బుధవారం జనవరి

ఈరోజెంత సుదినం. ప్రభాకర్ ఉత్తరం వ్రాశాడు వివరంగా.

“నా వయస్సు ఇరవై అయిదు. ఐ.ఓ.బిలో వర్క్ చేస్తున్నాను. పెయింటింగ్, చెన్ ఆడటం ఇష్టాలు. మీ గురించి పూర్తిగా తెల్పు. మీ అమ్మగారి గురించి, మిలటరీలో మా నాన్నగారి స్నేహితు డయిన మీనాన్నగారి గురించి, మీ అమ్మగారి అనారోగ్యం గురించి, మీ నాన్నగారి మరణం గురించి...అన్నీ...

ముఖ్యంగా మీ సింప్లిసిటీ గురించి, రెప్పవాలకుండా చూడాలనిపించే మీ అందం గురించి తెల్పు. నాకోసమే మీరు పుట్టారనుకుంటున్నాను. ఆది వారం సాయంత్రం గాంధీ పార్కుకి రండి. నేను మిమ్మల్ని చాలా సార్లు చూశాను. నేనే పరిచయం చేసుకుంటాను. మనసు విప్పి స్నేహితుల్లా మాట్లాడుకుందాం. మీరు ఒంటరిగా రానవసరంలేదు. మీ స్నేహితురాలినెవరినయినా వెంటపెట్టుకు రావచ్చు. నేనేం అసభ్యంగా ప్రవర్తించను. సిగరెట్లు త్రాగుతాను. రెండుసార్లు బీరుకూడా త్రాగాను. మీరు బాగా ఆలోచించుకోండి. నన్నే వివాహం చేసుకోమని బలవంతపెట్టను. మీ అభిప్రాయానికి

గౌరవం ఇస్తాను. రండి. నా అభిప్రాయాన్ని సరిగా వ్యక్తపరచగలిగానో లేదో.

మీరు మరెవరినయినా ఇష్టపడితే రానక్కర్లేదు. ఎదురు చూస్తూ ఉంటాను” అని వ్రాశాడు.

ఈ వెలుతురు నల్లగా మారేలోపు ఎన్నిసార్లు చదివాననీ... పది సంవత్సరాలు గడిచినా అప్ప చెప్పగలనేమో.

ఎంత సిన్సియర్ గా వ్రాశాడు. వాళ్ళనాన్నగారు మా నాన్న స్నేహితుడా? ఆఫీసులో టైపు చేసిన మాటర్లో తప్పలున్నాయన్నాడు మేనేజరు. లీపు పడేశాను వాడి మొహాన. వీడెవడూ? నా ఆనందాన్ని, అనుభూతిని భంగపరచటానికి.

నిన్న రాసిన ఓ మూడక్షరాల పదం కొట్టేద్దామని ఉంది. కాని నిన్న.. నిన్నే...

25 శుక్రవారం జనవరి

పండ్లు తోముకునేది లూత్ పాడర్ తో కదా! ఫేస్ పాడర్ తో కాదనుకుంటానే. కాటుక కళ్ళ కేనా నుదుట పెట్టుకోకూడదా ఏం? రెండ్రోజులు గా పరధ్యానంగా ఉన్నావట! అయినా ముఖం కళగా ఉందట అమ్మ అంది.

27 ఆదివారం జనవరి

పదమూడు సంవత్సరాలుగా నేను అనుభవించిన ఒంటరితనాన్ని, వెలితివీ జయించిన అందమైన సాయంత్రం. ఒంటరిగానే వెళ్ళాను.

ప్రభాకర్ కలిశాడు. తనే పలకరించాడు. పొడవుగా, కొంచెం సన్నగా, దృఢంగా ఎంత బావున్నాడనీ. లుక్స్ గుడ్. అతను ప్రభాకర్ కాదంటే నా కళ్ళకి నచ్చకపోవచ్చుగాక. అది వేరే విషయం.

ఏ అక్షరాల కూర్పుతో నా ఈ ఆనందాన్ని రాసుకోగలను. వస్తూ వస్తూ త్రాగిన తిమ్మా బావుంది. బాయ్ ఫ్రెండ్తో త్రాగిన మొదటి తిమ్మా

“చీనాట్లు పెట్టటానికి వచ్చాను నేను” కోపం నటించటానికి ఎంత కష్టపడ్డాను.

“అబద్ధాలు చెప్పటం అందరికీ చేతకాదు. చీనాట్లు పెట్టటానికి ప్రత్యేకంగా అలంకరించుకుని సిటీ బస్సు స్ట్రయికయినా మూడు వైళ్ళ దూరం నడిచి రానక్కర్లేదు.” నవ్వాడు. ఇక వేసేం మాట్లాడను.

పది నిమిషాల్లో నా మొహమాటాన్ని, బిడియాన్ని పోగొట్టాడు. ఎంత స్నేహితంగా మాట్లాడాడు. నెమ్మదిగా నీరసంగా తిరిగిన ఈ కాలవక్రం ఎంత వేగంగా హడావిడిగా సరిగెత్తించింది.

నాలుగు గంటలు మాట్లాడుకున్నాం. బాగా ఆలోచించి నా ఇష్టాన్ని చెప్పమన్నాడు. రాయాలని కూర్పుంటే ఏదీ తిసిలోకి మారదే. ఏ అక్షరాల కూర్పుతో నా ఈ ఆనందాన్ని రాసుకోగలను. వస్తూ వస్తూ త్రాగిన తిమ్మా బావుంది. బాయ్ ఫ్రెండ్తో త్రాగిన మొదటి తిమ్మా.

31 గురువారం జనవరి

నేనెంతో ఉల్పాహంగా ముద్దొస్తున్నానట. మాధవి అంది.

ప్రభాకర్ సరివయసునటం నిదారినాసికి ఒయాసిస్ దొరకడంలాంటిది.

4 సోమవారం ఫిబ్రవరి

ఒంటరి అడవిల్లని మాస్తే స్రుతి ఒక్కరికి చులకనేనా. ఏ ఒక్కరికి సానుభూతి లేదా?

“ఉంచుకుంటానని” ఎంత గొప్పగా చెప్పాడు ఆ నిదురింటి ముసలాడు. నా కన్నా పెద్దకూతురు ఉన్న విషయం మరిచిపోయాడా?

నాడు కూసిన ఆ కూర నా ముసునెలా చిత్రనధ పెట్టింది. ఎలా తెల్లమంద ఆ కుక్కానక్కా, పంది, చుంచూ, ఎలకా, గాడిదకి!

6 బుధవారం ఫిబ్రవరి

ఈ బుధవారం నేను వ్రాసాను ఉత్తరం బ్యాంక్ అడ్రెస్కి.

ఒకే నాక్యం నా హృదయపు అట్టడుగు సొరల్లోకి ఇప్పుడిప్పుడే ఇంకి పోతున్న ఆ మధుర భావాన్ని.

HOW DELICIOUSLY YOU HAVE SHOWN THE SEED OF LOVE IN MY FALLOW HEART
SULOCHANA

(ఎంత మధురంగా నా బీడువారిన హృదయంలో ప్రేమ బీజాన్ని నాలాపు ప్రభాకర్).

10 ఆదివారం ఫిబ్రవరి

స్నేహితులారా ఇంటికిని అమ్మలో చెప్పిలైబరీకి వెళ్లను. ప్రభు ఆదివారాలు అక్కడ ఉంటానని చెప్పాడు. నన్ను చూడగానే అతని కళ్లల్లో ఎంత మెరుపు.

తన ఇంటికి రీమిసు కెళరానన్నాడు.

“ఏ అమ్మ కడుతుంది” అన్నాను. “అహ్ మాడ్డంగా”

అభ్యంతరం పెట్టేకట్టి రీసికెళ్లడు. మొదటి సారిగా టెక్ నిక్కాను.

ఆ సాయంకాలపు చిల్లని గార్లో అతనలా వేగంగా టైప్ నడుపుతుంటే అతని నడుం చుట్టూ వేయివేయిబండాలిలా కూల్పోవటం.

ఇంట్లోకి వెళ్లటానికి భయపడుంటే అననూ యమ్మగారు డిమాండ్ అత్యయ్యగారు ఆస్యం వారు. మామయ్యగార్ని ఎక్కడో చూశాననిపించింది. నా విషయం పెద్దకాళ్లద్దరికి తెలుసట. మా రికార్డుం కారికి సమ్మతమేనట. నేను భ్రమపడ్తున్నానని అనే అనుచూనం నన్నొకా వీడలేదు.

అత్యయ్య ఎంత అస్యయంగా మాట్లాడింది.

నా బాధని నాళ్లెంతగా పంచుకున్నారు. ఈ ఆస్యయతకేగా నేను ముఖం వాచి ఉంది.

నన్ను సెలక్ట్ చేసింది మామయ్యగారేనట. ప్రభాకర్కి ఉద్యోగం వచ్చాక ఇక్కడికి వచ్చారట అల్లెల్లకితం. అప్పుడే తెలిసిందట మేం ఇక్కడ ఉంటున్నట్లు. పలకరించి పోవటానికి మా ఇంటికి కూడా వచ్చాడట. అప్పుడే చూసిన జ్ఞాపకం నాకు. మనసెంత తేలిక పడింది.

ఏ బాధనన్నేం చేయలేదు. ప్రభాకర్ నాలోడు ఉన్నంతవరకూ. అవునూ ప్రభాకర్ పంటి పొడుగ్గా.. ప్రభు.

అక్కడే ముఖం కదుక్కుని కాఫీ త్రాగారు. నీలున్నప్పుడల్లా రమ్మని అత్యయ్య మరిమరి చెప్పింది.

ప్రభూ వీధి చివరవరకూ దింది వెళ్లాడు. ఎదురు చూస్తున్న అమ్మకు అబద్ధం చెప్పాను. నాలుగు రోజుల్లో మామయ్యగారే వస్తారుగా అన్ని వినరాలు చెప్పటానికి.

నిద్రలో వస్తూంది నా ఒడిలో సేదతీర్చుకునే ప్రభూ కళ్లల్లోకి మాస్తూ ఉండిపోవాలన్న ఆలోచనలు తప్ప.

14 గురువారం ఫిబ్రవరి

తంఱు పోసుకుని తయారుగా ఉన్నాను. అమ్మకెలా చెప్పటం.

మామయ్య, అత్యయ్య, ప్రభూ ముగ్గురూ వచ్చారు.

మొదట ఖంగారుపడ్డ పూర్తిగా నిన్నాక అమ్మ ఎంత సంతోషపడ్డదని.. చిన్నగా గుండెపోటు వచ్చి మమ్మల్ని ఖంగారు పెట్టేంత.

సింపుల్ గా రిజిస్టరు వికాసం చెయ్యటానికి నిర్ణయించి వెళ్లారు భోజనాల తర్వాత. తమకి ఎక్కువగా బంధువులులేరట స్నేహితులు తప్ప.

శాస్త్రవేత్త! దిగ్రేట్

తన జీవితం యావత్తూ రిసర్చ్ కే ధార పోస్తానన్నాడో శాస్త్రవేత్త. అందువల్ల ఏమీ కనుగొనగల్గారో సెలవిస్తారా అని అడిగాడో పెద్ద మనిషి. మనిషి జీవించడానికి అహార పోషకాలు ఎంత యినా అవసరమని కనుగొనగల్గానన్నాడా శాస్త్రవేత్త.

వచ్చిన వారెవరూ" అంటూ ఆరా తియ్యను వచ్చిన వారికి అమ్మ ప్రభు గురించి మామయ్య గురించి అనందంగా చెబుతూనే ఉంది ప్రాద్దు సోయేవరకు. మాకింత అనందాన్ని పంచిన నిన్ను నా హృదయంలో అపురూపంగా చూసుకుంటాను ప్రభూ—

18 సోమవారం ఫి బవరి

నిన్నెంతగా ఎదురు చూశాను. ప్రభూ వస్తేనా ఈరోజు బ్యాంకికి వెళ్లాను. నన్ను చూస్తూనే దగ్గరగా వచ్చాడు నవ్వుతూ.

"మీ కోసం రాలేదు ఎకౌంట్ ఓపెన్ చేద్దామని వచ్చాను" కోపం తెచ్చిపెట్టుకుని అన్నాను.

"నీకో నిషయం చెప్పనా? ఓ అందమైన అమ్మాయి అలస్యంగా ఇంటికి వస్తే తల్లి అడిగిందట—అలస్యం ఎందుకైంది అని. దానికా అమ్మాయి దారిలో నావెంట ఓ రోమియో పడ్డాడు అని అందట"

"రోమియో వెంటపడితే అలస్యం ఎందుకవుతుంది" అశ్చర్యంగా అడిగాను. "సరిగ్గా ఇదే అడిగిందట తల్లి. అందుకా అమ్మాయి 'నన్నేం చెయ్యమన్నావు అతను చిన్నగా నడిచాడు అందిట' తలనంచుకుని నవ్వాను.

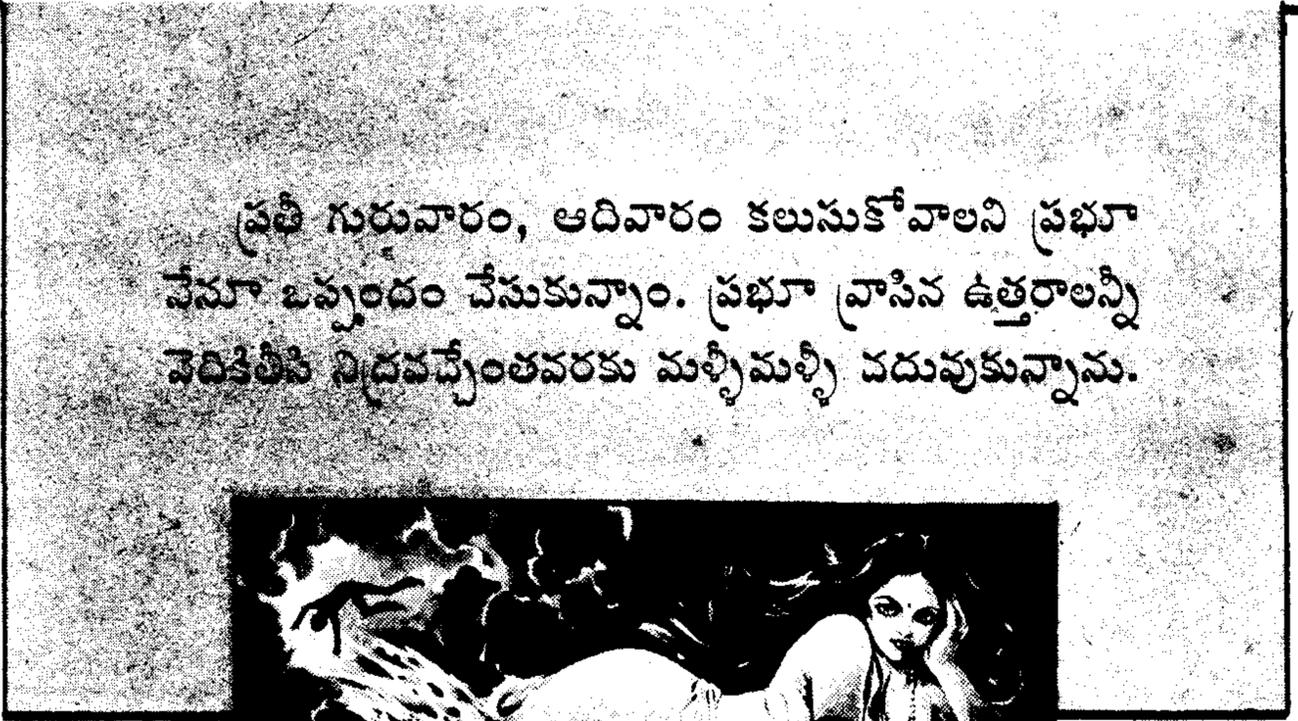
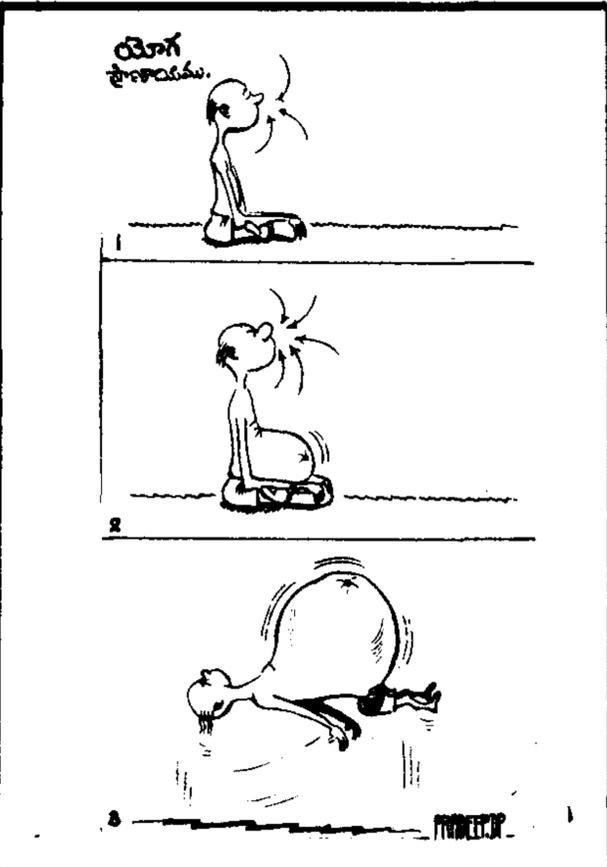
ప్రభూ నిన్ను ఎడిచి నే జీవించగలనా?

25 సోమవారం ఫి బవరి

ప్రభూ ఉత్తరం వ్రాశాడు.

I AM NOT ABLE TO DO ANY THING BECAUSE MY EVERY THING IS WITH YOU-PRABHAKAR.

ఇద్దరం ఒకే వానలో ప్రయాణం చేస్తున్నాం అబ్బాయి.

ప్రతి గురువారం, ఆదివారం కలుసుకోవాలని ప్రభూ నేనూ ఒప్పందం చేసుకున్నాం. ప్రభూ వ్రాసిన ఉత్తరాలన్నీ వెదికితీసి నిద్రవచ్చేంతవరకు మళ్ళీమళ్ళీ వదువుకున్నాను.

28 గురువారం ఫి బవరి

మామయ్య, నేను, ప్రభూ కంపి రిజిస్టరు లఫీ సుకెళ్లాం. ఏనాహానికి అస్టికేషన్ పెట్టాం. నెల రోజులు గడిచాక రమ్మన్నారు.

మామయ్య పంచాంగాలు, కాలండర్లు, జాతకాలు గ్రటాలు త్రొక్కి మార్చి రెండవ తేదీనే వివాహాపు రోజుగా నిర్ణయించారు.

సరిగ్గా నెల. ముప్పైరోజులు. డెబ్బైరెండు పదుల గంటలు.

3 ఆదివారం మార్చి

అమ్మ ఆరోగ్యం పుంజుకుంది. షి నీడెడ్ నో పెడిసిన్స్: ఈ అనందం చాలు జీవించి ఉండాలన్న కోర్కెకి జీవం సోసేందుకు.

ఇయాన్స్ సుసీరియర్ లు సోపెని గర్ల్స్.

4 సోమవారం మార్చి

ప్రతి గురువారం, ఆదివారం కలుసుకోవాలని ప్రభూ నేను ఒప్పందం చేసుకున్నాం. ప్రభూ వ్రాసిన ఉత్తరాలన్నీ వెదికి తీసి నిద్ర వచ్చేంత వరకు మళ్ళీమళ్ళీ వదువుకున్నాను.

6 గురువారం మార్చి

శెలవు పెట్టి అత్తయ్య దగ్గరకి వెళ్లాను. ప్రభు బ్యాంకికి వెళ్లాడు. మామయ్యగారు కూడా లేరు. 'ప్రభూతో గడసలాస్తే ఇష్టపడలావనుకున్నాను నన్నూ చూడాలనిపించింద' అత్తయ్య సంకోష పడ్డా అంది.

నవ్వాను నేను. నాకోసం కొబ్బరిలోజుచేసింది.

సాయంత్రం ప్రభూ వచ్చేవరకూ మాల్లాడు కున్నాం. మామయ్య అత్తయ్యడి ప్రేమ వివాహాలు. అందుకే బంధువులెవరూ రారట. అతయ్య చెప్పింది.

అత్తయ్య ఎంత నసుర్తురాలు కాకుంటే ప్రభూ వ్యక్తిత్వాన్ని ఇంత గొప్పగా తీర్చిదిద్దగలదు?

అందరు తల్లులూ ఇంత ఉన్నతంగా ఉంటే ఈ సజీవ దహనాలు, అత్మహత్యలు, కట్నాలు ఉండేనా ఇంకా మన మధ్య.

ప్రభూ గదంతా చూశాను. పొందికగా ఉంది.

ప్రభు వచ్చాక అడిగాను "బైకు కొని సంవత్సరం దాటిందిగా ఇంకా ఇంట్లో ఆ 'ఎన్' బోర్డు ఎందుకు" అనె.

అత్తయ్య అటుపోగానే "కేపు మన బెడ్డుకి తగిరించుకోవచ్చని" అన్నాడు.

నా వంచిన తలనిత్తే ఏరని నా చెక్కిళ్లు అతనికి కనబడనూ?

"చూ అమ్మని కాకాపడుతున్నారెందుకు" బైక్ మీద దిగినిదుస్తూ అడిగాడు. "నీకోసమే" తోసరికి సరిగెత్తుచూ అన్నాను.

10 ఆదివారం మార్చి

అమ్మా, నేను వెళ్లాం. పెద్దవాళ్లద్దరూమాల్లాడుకుంటుంటే నేను ప్రభూ గదిలో దూరము. నా మనసంతా నోయిగా ఉరంగంలా ఎగురుతోంది.

ఛెస్ ఆడం ఇద్దరం. నన్ను గెలిపించాలని తను ఎంత అజగ్రత్తగా అడినప్పటికీ నేనేఓడిపోయాను.

"మీదే సైచేయి". అన్నాను.

"ఎక్కడైనా నేను సైనే"

సమాధానం చెప్పటానికి వరెత్తాను. ప్రభు నవ్వుతూ నా కళ్లల్లోకి చూస్తున్నాడు. అప్పుడు అర్థమైంది పూర్తిగా అరనన్న మాల.

అహ.. ఈ అబ్బాయికి మాటలు కూడా నమ్మనే.

14 గురువారం మార్చి

సోమవారం నా పుట్టినరోజని చెప్పాను.

“చాలా బావుంది”

“ఇంత బోరు సినిమానా”

“ఊహా నీతో కల్పిచూడటం”

ఆ చిన్న నాక్యం నన్నెంత సంతోష పెట్టింది అంటే
అతని చేతిని గట్టిగా పట్టుకునేంత.....

“పుట్టిన రోజు గెటవోనే నులోచనాదేవి గార్ని చూడొచ్చన్నమాట”. “అహ ఆశ” నవ్వాను స్వచ్ఛంగా.

“ఆ రోజేం పనులు పెట్టుకోకు సినిమాకు వెళదాం” అన్నాడు.

17 ఆదివారం మార్చి

లైట్ డిజైను ఉన్న తెల్లటి ఆర్గండ్లీ చీర ప్రజంటు చేశాడు పుట్టినరోజుకి అడ్వాన్స్ గా. ఎంత బావుందనీ.

అతని చెంపని మంచిచాలన్న కోరికని ఎంత గా కంప్రోలు చేసుకున్నాను.

రేపు నేనిది కట్టుకోవాలట. తను చెప్పాలా?

“ఇలాంటి పెద్ద డిజైను చీరలు కట్టుకుని నన్ను భయపెట్టనద్దు” అన్నాడు.

చిన్న డిజైను ఇష్టమన్నమాట. ఈ చీర ప్రభు ముందెప్పుడూ కట్టుకోను. ఈ నాక్యమేమిటి కొంచెం మార్పు అర్థాన్ని ఇస్తుంది. అయినా ఫర్లేదులే. ప్రభూ ఇంకా నీకేవేం ఇష్టం చెప్పవూ?

18 సోమవారం మార్చి

నిప్పటిలా నేనెందుకు పుట్టాను అని బాధ పడలేదు.

ప్రభూ మెప్పు సొందేలా ఎలా అలంకరించుకోవాలా అని ఆలోచించాను—నడిచే వెళ్లాం ముందు హోటల్ కి, తర్వాత సినిమాకి. అందరూ మా వైపు చూస్తుంటే ఎంత గర్వంగా ఉంది. పూలు కొనిచ్చాడు.

“ఇవన్నీ పెళ్లయ్యాక చెయ్యాల్సిన పనులు” జడలో పెట్టుకుంటూ అన్నాను.

“కానేకారు. అవివేరుగా ఉన్నాయి. మరో రెండు వారాలు ఆగు చెప్తాను” నా ముఖం కనబడకుండా తలవంచుకున్నాను.

వీరబోరు సినిమా. మూలగా కూర్చున్నాం. ప్రభూ సినిమా చూస్తేనా. నావైపే చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

“సినిమా చూడండి” చిన్నగా చెప్పాను. కాని అతనలా ఆరాధనగా నన్ను గమనించటమే ఎక్కువ అనందాన్నిస్తుంది.

బుద్ధిగా తెరవైపు చూస్తూ కూర్చున్నాడు. కోపం వచ్చింది “ఏం బావుందనీ అటే చూస్తున్నావు?”

నవ్వాడు నావైపు చూసి. భలే సిగ్గేసింది. “సినిమా బావుందా?” బయటికి నడుస్తూ అడిగాను.

“చాలా బావుంది”. “ఇంతబోరుసినిమానా” “ఊహా నీతోకల్పి చూడటం”

ఆ చిన్న నాక్యం నన్నెంత సంతోష పెట్టింది అంటే అతని చేతిని గట్టిగా పట్టుకునేంత.

22 శుక్రవారం మార్చి

ఉగాది. చిన్న ప్రభూ కలవలేదు. తెలుగు రాశాను. స్కెచ్ పెన్నుతో మూసి

ఉన్న పెదాల బొమ్మవేసి కిందగా రాశాను. “ఓస్టి యువర్ డ్రీమ్స్ డార్లింగ్”

24 ఆదివారం మార్చి

నిన్ననే ఆఫీసుకి శెలవు పెట్టాను. అమ్మా, నేను ఇల్లు శుభ్రం చేశాం. సున్నం వేయించాం.

నలుగురయిదుగురు బంధువులు (?) వచ్చారు. ఇన్నాళ్లు మేమెవరమో వారికి తెలీదు. ప్రభూ పనుల వత్తిడిలో ఉన్నాడు కల్చుకోను వీలుపడలేదు.

ప్రభూని చూడాలి ఎలా?

29 శుక్రవారం మార్చి

ప్రభూని చూడకుండా రెండుం జులు కాదు కదా. రెండు క్షణాలు కూడా జీవించలేను.

అత్తయ్య ఇంటికి వెళ్లాను. అత్తయ్య హడావిడిగా ఉంది. ఎవరో కొద్ది మంది గెంట్లు కూడా ఉన్నారు ఇంట్లో. అత్తయ్య నన్ను పరిచయం గావించగానే “అప్పుడే పెళ్ళి కళ వచ్చిందే” సిగ్గు మొత్తం అప్పుడే ఖర్చు చేసుకోకు మీ ఆయన కోసం దాచుకో అంటూ చమత్కారాలు ప్రారంభించారు.

ప్రభూ రావటంతోనే అతని గదిలోకి వెళ్లాం. ముఖ్యమైన స్నేహితుల్ని ఆహ్వానించను వెళ్లాడట.

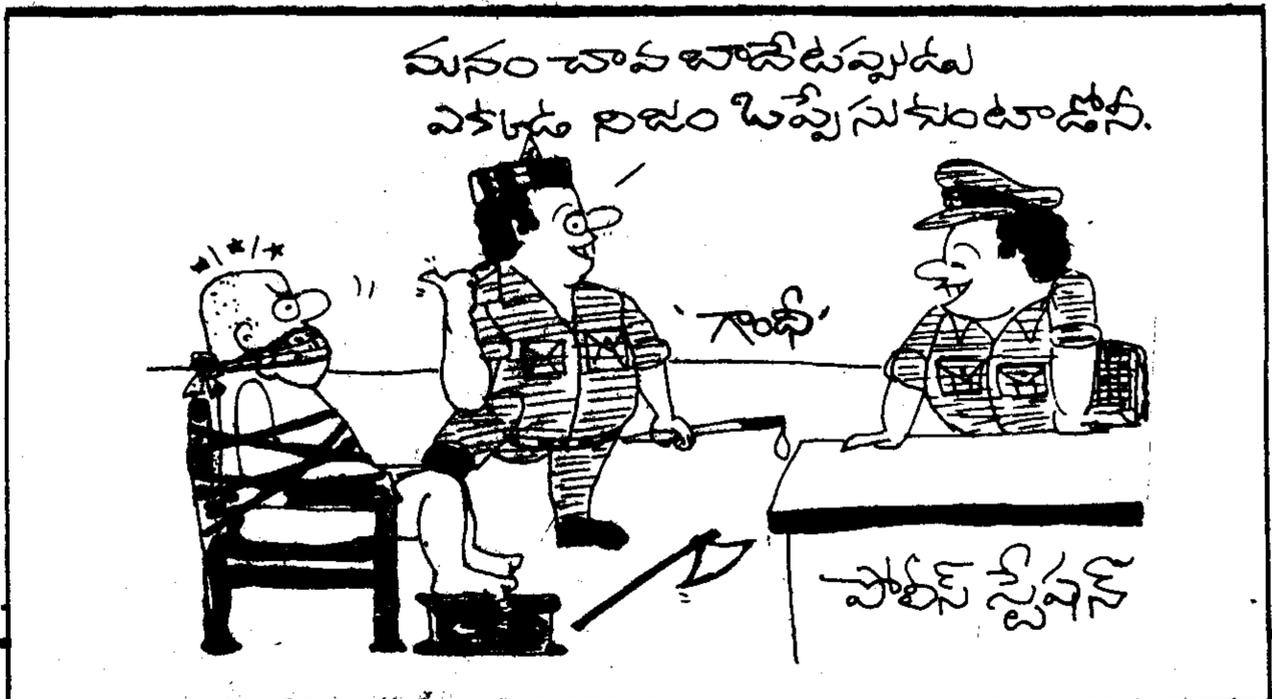
“ఏమిటి ఈవేళ అప్పరసలా వెలిగిపోతున్నావు” పరీక్షగా చూస్తూ అన్నాడు.

“ఈ ఋషి కోసమే” ప్రభూ నిజంగాఋషే! తనకన్నా చిన్నదాన్ని ఆడసిల్లని నాకే ఇన్ని చిలిపి ఆలోచనలు వస్తుంటే.

అతనివైపే చూశాను. నాకంటే భాష అర్థం కాకపోవటమేమిటి.

“అలా చూడకు నిన్నేమైనా చేయాలనిపిస్తుంది”

“ఏం చెయ్యానిపిస్తుందిట?” నెమ్మదిగా గొణిగాను.

“ఇలా రా చెప్తాను” ఓ భార్య భర్త ఇంటికి వచ్చినప్పటి నుండి నీళ్లు తోడేటప్పుడు, లవలం దించేటప్పుడు, భోజనానికి పిలిచేటప్పుడు, భోజనం చేసేటప్పుడు మరో పదిమార్లు అతని కళ్లలోకి చూస్తూ “త్యరగా కానివ్వండి నిద్దరొస్తుంది, త్యరగా కానివ్వండి” అందిట అదే నీ చూపుకి అర్థం.

విసురుగా బయటకు రాబోతున్న నన్ను జబ్బు పట్టుకుని దగ్గరకు లాగాడు.

“మొరటువాడివి బాబూ” అన్నాను.

అదేం పట్టించుకోకుండా మళ్ళీ తనే అన్నాడు. హి ఈజ్ బాడ్ లీ ఇన్ నీడాఫ్.....”

క్రింది పెదవిని నోట్లోకి లాక్కుని తన నాలుకతో అమృతాన్ని పూశాడు. ఎంత మధురమైన అనుభూతి. శరీరమంతా విద్యుత్ ప్రవహించినట్లుగా నేను పూర్తిగా అతనిలోకి పోతున్నట్లుగా ఇంకా ఎలాగో...

వెన్నెల్లో ఆడపిల్ల నవల్లో ఓ వాక్యం గుర్తొచ్చింది.

ఎ డెలిసియస్ ఈజ్ ది విన్నింగ్ ఆఫ్ ఎక్స్ ఎట్ ది లాస్ బిగినింగ్.

31 ఆదివారం మార్చి

పుట్టినప్పటి నుంచి అనుభవించాల్సిన ఆనందాన్ని, సంతోషాన్ని, జీవితపు మాధుర్యాన్ని కొద్ది రోజుల్లోనే అనుభవించాను.

సరిగ్గా ఒక జీవిత కాలపు విషాదాన్ని జీర్ణించుకున్న తర్వాత. ప్రభూ నాతోడుగా ఉన్నంత వరకూ తిరిగి ఆ ఒంటరితనం, వ్యధ నన్ను తాకలేవు.

ప్రభూ లాంటి స్నేహితుడు నా జీవితపు ఆరంభం నుండి ఉండి ఉన్నా నేను ఆకలిని జయించగలిగేదాన్నేమో.

నాకెంతో తృప్తిని పెంచాడు. ప్రతిఫలంగా నేనే మివ్వను? నన్ను నేను అర్పించుకోవటం తప్ప.

ప్రభూ. నిన్ను నా గుండెకి దగ్గరగా లాక్కుని

ప్రభూ నిన్ను నా గుండెకి దగ్గరగా లాక్కుని చనువుగా నీ జుట్టు చెరిపి నీ నుదిటిని చుంచించాలని ఉంది. అంతటి

చనువు నాకెప్పుడు ప్రసాదిస్తావు ప్రభూ.

చనువుగా నీ జుట్టు చెరిపి నీ నుదిటిని చుంచించాలని ఉంది. అంతటి చనువు నాకెప్పుడు ప్రసాదిస్తావు ప్రభూ. రెండోజులు తర్వాతనా? మితమా.

1 ఏప్రిల్ సోమవారం

విధి ఎంత క్రూరమైనది ప్రభూ వాహనం రూపంలో వచ్చి తన వికృత పాదాలలో నిర్దయగా, నిర్దాక్షిణ్యంగా నిన్ను నాకు దూరం చేసింది.

ఈ భూమిమీద నాకు తోడుగా నీవున్నావన్న ఆనందంలో తేలిపోతున్నాను. తన కఠినత్వపు కబంధ హస్తాలలో నన్ను తిరిగి ముంచింది. నా కళ్ల వెంట కన్నీటి బొట్టు జారదే?

నీవు లేవన్న ఆలోచననే జీర్ణించుకోలేను. నడిరోడ్డులో రక్తపు మడుగు మధ్య నిన్ను చూసినప్పటికీ.

జీవించేందుకు బాధపడరాదు. బాధపడుతూ నేను జీవించలేను.

ఈ ఆనంద భాష్యెల్ని నేను విషాదానికి చిహ్నం

గా ఎందుకు జారవిడవాలి? ఏ మృత్యువు విడదీయలేని ఆలోకానికే ఇద్దరం వెళదాం. నువ్వు కొంచెం ముందూ వెళ్లావు. వివాహపు ఏర్పాట్లు చేయటానూ, పూలదండతో నన్ను ఆహ్వానించటానూ అంతేగా జరిగింది.

ఇక్కడ నున్న విడదీయగలిన మృత్యువు సయితం ఏక్కడే ఓడిపోతుందిగా?

వస్తున్నాను. శరవేగంతో వస్తున్నాను. నీ కౌగిలి కోసం పరిగెత్తుకు వస్తున్నాను. కన్నీళ్లతో కాదు సంతోషంతో!!

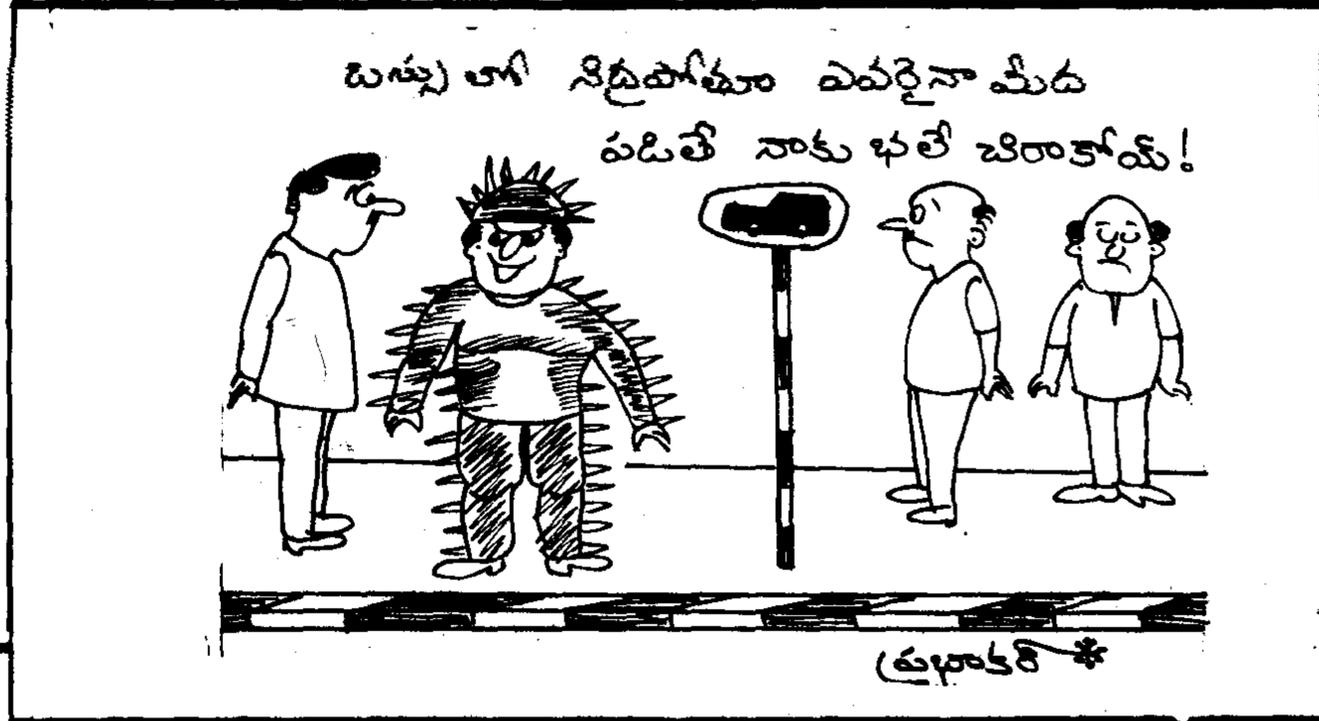
ఎలాంటి బాధకి భయపడక్కరలేని ఆ స్వర్గం తోనే కలిసి జీవించబోతున్నామనే సంతోషంతో

మరో శుభవార్త. నీకు ఈ పాటికి తెల్పే ఉంటుంది. ఆ రక్తపు మడుగులో లారీ క్రిందగా నజ్జు నజ్జు అయివున్న నీ శరీరాన్ని చూసిన కొద్దినిమిషాల్లోనే గుండెపోటుతో మీ అత్తయ్య అక్కడికి వచ్చింది. మన వివాహానికి పెద్దగా.

ఉదయం కదా సుహూర్తం. ముహూర్తపు క్షణానికి వీలైనంత ముందుగా వస్తాను. ఈ ఉదయం కొరకు ఎదురు చూస్తుండు.

ఈ జన్మకిది చాలు ప్రభూ

నిన్ను వదులుకోలేని, నీ సులోచన.

ప్రభూకర్ *